

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.732/2010/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség (3525 Miskolc, Palóczy u. 1. szám) felperesnek-, a Dr. Barati Béla ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránt indult perében - amely perbe a felperes pernyertessége érdekében beavatkoztak a Dr. Kiss Gabriella ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt beavatkozó (beavatkozó címe) I. r. és beavatkozó (beavatkozó címe) II. r. beavatkozók -, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. július 1. napján kelt, 23.G.40.363/2009/19. számú ítélete ellen az alperes részéről 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - a 2011. április 05. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és a II. r. beavatkozóknak együttesen 6250 (Hatezer-kettőszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A Cg. ... számú cégjegyzékbe 1992. április 14. napján bejegyzett alperesi társaság tagjai M.J., Dr. M.O., Hné N.M., H.N. és H.Zs. A 2009. június 30. napján megtartott taggyűlése a taggyűlési jegyzőkönyv szerint jelen volt Hné N.M. (180 szavazattal), H.N. (30 szavazattal) és H.Zs. (30 szavazattal). A törzstőke 80 %-át képviselő tag jelenlétére tekintettel a jegyzőkönyv szerint a taggyűlést határozatképesnek nyilvánították.

Mivel a cégjegyzéki adatok szerint a társaság képviselőjét ellátó Hné N.M. és M.I. ügyvezetők megbízatása 2009. május 31. napján lejárt, ezért a 2009. június 30-ai taggyűlés napirendi pontja az új ügyvezető megválasztása volt.

A ... számú taggyűlési határozattal valamennyi jelenlévő tag igen szavazata mellett - Hné N.M. szavazatával együtt - a taggyűlés ügyvezetővé megválasztotta Hné N.M.-határozatlan időtartamra.

A ... számú taggyűlési határozat módosította a társasági szerződés 12.) pontját akként, hogy az addig határozott időre (5 évre) megválasztható ügyvezetők megbízatásának időpontját határozatlan időre változtatta.

A ... számú taggyűlési határozattal a taggyűlés módosította a társasági szerződésnek a taggyűlési határozatok meghozatalára vonatkozó rendelkezését, a korábbi egyhangú döntés helyett a jelenlévők többségi határozatát írta elő.

A 2009. június 30. napján elhatározott adatváltozások cégjegyzéken történő átvezetésére irányuló változásbejegyzési kérelmet az alperes 2009. szeptember 22-én nyújtotta be a cégbírósághoz. A változásbejegyzési kérelem mellékleteként becsatolta a 2009. június 30-ai módosításokat egységes szerkezetbe foglaló társasági szerződést, a 2009. június 30-án megtartott taggyűlésről készült jegyzőkönyvet, az ügyvezető elfogadó nyilatkozatát, illetve a kizárási ok tekintetében megtett nyilatkozatait, és mindezen iratok alapján kérte a cégjegyzék 13/003 és a 13/004 rovataiban szereplő adatok törlését, egyidejűleg a 13/005 rovatba önálló képviselői joggal Hné N.M. vezető tisztségvelő adatainak a bejegyzését 2009. június 30-ai időponttal.

A cégbíróság a 2009. szeptember 24. napján kelt, 42. sorszámú végzésével a kérelemmel egyezően törölte az alperesi társaság cégjegyzékének 13/003 és 13/004, valamint a 14/001 rovataiban szereplő adatokat, és a 13/005 cégrovatba bejegyezte Hné N.M. vezető tisztségviselő adatait.

Utóbb, a cégbíróság a 44., illetve a 46. sorszámú végzésével kiegészítette és kijavította a 42. sorszám alatti végzését a cégjegyzék 8/005, illetve 8/006 rovatait illetően.

A felperes a cégbíróság 44. és 46. sorszám alatti végzései ellen pert indított bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránt.

A ... Megyei Bíróság a 23.G. ... számú ítéletével a cégbíróság 44. és 46. sorszám alatti végzéseit hatályon kívül helyezte, az alperesi cég fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban az elsőfokú bíróság határozatának meghozataláig jogerős döntés még nem született.

A cégbíróság a Cg. .../42. számú végzése a Céglap ... lapszámában, ... október 15. napján lett közzétéve.

A felperes kereseti kérelmében a cégbíróság Cg. .../42. számú végzését a 13/005 rovatba bejegyzett adatokra vonatkozóan kérte hatályon kívül helyezni, és indítványozta, hogy a bíróság hívja fel a cégbíróságot a céggel szemben törvényességi felügyeleti intézkedés alkalmazására.

Indítványozta, hogy a bíróság a Ctv. 66. § (1) bekezdése szerint hívja fel a céget a jogszabálysértő állapot megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételére, és ha a cég a felhívásnak eleget tesz, úgy indítványozta, hogy a cégbíróság a Ctv. 66. § (2) bekezdése szerint a cégbíróság végzését hatályában tartsa fenn, a cégbíróságnak a Ctv. 66. § (2) bekezdésében írt felhívása mellett.

Kereseti kérelmében arra hivatkozott, hogy a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 146. § (1) bekezdése szerint elkészített jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell az arra vonatkozó megállapítást, hogy a taggyűlés összehívása szabályszerűen történt-e, vagy sem. A változásbejegyzési kérelemhez mellékelt taggyűlési jegyzőkönyv azonban nem tartalmaz erre vonatkozóan megállapítást, ezért a jegyzőkönyv nem felel meg a Gt. 146. § (1) bekezdésében írtaknak.

Hivatkozott arra is, hogy a cégbíróságnak észlelnie kellett volna a változásbejegyzési eljárás során, hogy a bejegyzési kérelem alapját képező taggyűlési határozat meghozatala során a tagok megsértették a Gt. 20. § (5) bekezdésének rendelkezését. Hné N.M. tagot úgy választották meg ügyvezetővé, hogy saját maga is a határozati javaslat mellett szavazott.

A per során a felperes pernyertessége érdekében beavatkoztak a perbe M.J. és Dr. M.O. Kft. tagok is.

A felperesi hivatkozást azzal egészítették ki, hogy álláspontjuk szerint a taggyűlés nem lett szabályszerűen összehívva, ugyanis az elhunyt H.N. Kft. tag örökösét, H.N.-t is meg kellett volna hívni a taggyűlésre, mivel a Ptk. 673. § (1)-(2) bekezdése szerint az öröklés az örökhagyó halálával nyílik meg.

Hivatkoztak Dr. V.Gy.F. közjegyző .Kjő. ... sorszámú hagyatékátadó végzésére, amelyben a H.N. örökhagyó hagyatékát képező társasági üzletrészt H.N.Zs.-nak és H.Zs.-nak, mint törvényes örökösöknek a közjegyző teljes hatállyal, H.N.-nak pedig, mint örökösnek ideiglenes hatállyal adta át.

A beavatkozók hivatkoztak arra is, hogy a 2009. június 30. napján megtartott taggyűlésre meghívót nem kaptak, az alperes által a perben becsatolt meghívók nem a 2009. június 30-ai, hanem a 2009. június 29-én megtartott taggyűlésre szóltak.

Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte a Pp. 157. § a.) pontja alapján - utalva a Pp. 130. § (1) bekezdés h.) pontjára is -, mivel álláspontja szerint a keresetindításra megállapított határidőt a felperes elmulasztotta. A felperes ugyanis a Ctv. 65. § (2) bekezdésében írt határidőn belül a cégbírósághoz nyújtotta be a keresetlevelét, amely bíróság azonban nem rendelkezik hatáskörrel a peres jogviták elbírálására. A perre hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz 2009. november 19. napján lett benyújtva a kereset, azaz elkészen.

Érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. E körben arra hivatkozott, hogy a Gt. 146. § (1) bekezdése, illetve az alperesi társaság társasági szerződése sem írja elő kötelezően azt, hogy a taggyűlési jegyzőkönyvnek tartalmaznia kellene annak megállapítását, hogy a tagok értesítése megtörtént a taggyűlés időpontjáról, illetve a napirendi pontjairól. Mivel a taggyűlési jegyzőkönyv tartalmazza azt a megállapítást, mely szerint a taggyűlés szabályszerű megtartásának nincs akadálya, ezért megállapítható azt is, hogy a taggyűlés összehívása szabályszerűen megtörtént.

Álláspontja szerint Hné N.M. szavazhatott önmagára az ügyvezető választásánál, mivel a társasági szerződés rendelkezése szerint az ügyvezető munkaviszony keretében látja el ezt a feladatát.

A Gt. 20. § (5) bekezdése a Gt. 22. § (2) bekezdés a.) pontjában írt társasági jogi jogviszonyra utal, ezért a munkaviszony keretében ügyvezetői feladatot ellátó vezető tisztségviselőre nem kell a Gt. 20. § (5) bekezdését alkalmazni.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta, és ítéletével a ... Megyei Bíróság, mint Cégbíróság 2009. szeptember 24. napján kelt Cg. .../42. számú végzésének a 13/005 rovatra vonatkozó változásbejegyzését hatályon kívül helyezte.

A jelen ítélet jogerőre emelkedését követően pedig kezdeményezte a cégbíróságnál az alperes ellen törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatását a törvénytörőnek minősített cégszervezetek tekintetében.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak, felhívásra 21 000 Ft eljárási illetéket, illetve, hogy fizessen meg a beavatkozónak 30 000 Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában elsődlegesen azt állapította meg, hogy az alperes alaptalanul kérte a per megszüntetését. A cégbíróság 42. sorszámú végzése ... október 15. napján jelent meg a Céglapban, ezért a Ctv. 65. § (2) bekezdése szerinti 30 napos jogvesztő határidő ... november 16. napján járt le.

A felperes által benyújtott keresetlevélen 2009. november 16-ai keltezéssel valóban a ... Megyei Bíróság, mint Cégbíróság érkeztetőbélyegzője szerepel, amely utóbb áthúzásra került „téves” jelzéssel, és az újabb, a ... Megyei Bíróság érkeztetőbélyegzője 2009. november 19-ei dátummal szerepel a keresetlevélen „hivatali kézbesítés” megjelölés mellett.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban a megyei bíróságon működő bármelyik irodához benyújtott kereseti kérelem a megyei bíróságon előterjesztett kereseti kérelemnek minősül, függetlenül attól, hogy azt esetlegesen nem a peres irodában, hanem akár a cégbírósági irodában nyújtják be.

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 45. § (1) bekezdése, illetve a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény 16. §-a sem tekinteti önálló bíróságnak a cégbíróságot. Mivel a felperes a keresetlevelét a megyei bírósághoz címezte, ezért csak technikai oknak tekinthető az, hogy az a megyei bíróság cégbírósági irodáján került átvételre, és nem a polgári irodában.

Mivel az elsőfokú bíróság a felperes keresetlevelét úgy tekintette, mint ami a jogvesztő határidőn belül megérkezett, ezért nem volt helye az eljárás megszüntetésének elkésztésének okán.

Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak alperesnek a felperes kereseti kérelmével szembeni érdemi ellenkérelmében szereplő hivatkozásait. A bíróság álláspontja szerint a Gt. 20. § (5) bekezdésében írt társasági jogi jogviszony nem szűkíthető le a Gt. 22. § (2) bekezdés a.) pontjában említett, a Ptk. megbízásra vonatkozó esetére.

A Gt. 20. § (5) bekezdését együttesen kell értelmezni a Gt. 22. § (2) bekezdés a.) és b.) pontjaival, a Gt. 20. § (5) bekezdésében írtak jóval szélesebb körűek, mint a Gt. 22. § (2) bekezdés a.) pontjában írt eset. A Gt. 22. § (5) bekezdése a jogviszony létesítésére, tartalmára vagy megszűnésére is vonatkozik. Amikor a taggyűlés megválasztja az ügyvezetőt, akkor az ügyvezető a társasággal társasági jogi jogviszonyba kerül, hiszen a megválasztását nem a Ptk. vagy a Munka Törvénykönyve szabályozza, hanem a Gt.

Az egy további kérdés, hogy a megválasztott ügyvezető jogaira, kötelezettségeire a törvényben szabályozott eltérésekkel a Ptk-nak a megbízásra irányadó szabályai, vagy a munkaviszonyra vonatkozó szabályok az alkalmazandók.

Ahhoz, hogy az ügyvezető ezt a feladatát munkaviszonyban lássa el, nem elegendő az ügyvezető megválasztása, hanem ehhez munkaszerződés megkötése is szükséges, ami az alperes nyilatkozata szerint írásban még nem történt meg, azonban az alperes hivatkozása

szerint az Mt. 76. §-a alapján a munkaszerződés e nélkül is létrejött. Ennek a kérdésnek a vizsgálata azonban a jelen pernek nem tárgya.

Az elsőfokú bíróság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a Gt. 20. § (5) bekezdése szerint Hné N.M. nem szavazhatott jogszerűen a saját maga ügyvezetővé választásáról, ezért a 13/2009. számú taggyűlési határozat törvénysértő, amely törvénysértést a cégbíróságnak a változásbejegyzési eljárás során észlelnie kellett volna.

Az elsőfokú bíróság a Ctv. 66. § (1) bekezdése szerint lehetőséget biztosított az alperesnek a jogszabálysértő állapot megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételére. Az elsőfokú bíróság által biztosított határidő azonban eredménytelenül telt el, ezért az elsőfokú bíróság a Ctv. 66. § (3) bekezdése alapján az elkülönített jogszabálysértő 13/005 rovatba bejegyzett adatot hatályon kívül helyezte, és kezdeményezte a cégbíróságnál törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatását.

Mivel az elsőfokú bíróság a Gt. 20. § (5) bekezdésének sérelmére tekintettel helyt adott a felperesi kereseti kérelemnek, ezért szükségtelennek tartotta a jegyzőkönyv esetleges hiányosságai vizsgálatát, illetve jogkövetkezményeinek a levonását.

A elvesztés alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint kötelezte a perköltség viselésére, a felperes személyes illetékmentessége folytán feljegyzett 21 000 Ft kereseti illeték felhívásra történő megfizetésére, illetve a felperes pernyertessége érdekében beavatkozók jogi képviselével felmerült ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, a felperes kereseti kérelmének az elutasítását kérte, és a beavatkozók kötelezését az alperes perköltsége viselésére.

Fellebbezési hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság eljárása során megsértette a Pp. 124. § (1) bekezdését, és a Pp. 157. § a.) pontját, mivel a keresetlevél beérkezését követően haladéktalanul meg kellett volna vizsgálnia azt, hogy a felperes a keresetét a Ctv. 65. § (2) bekezdésében írt 30 napos jogvesztő határidőn belül terjesztette-e elő.

Az elsőfokú bíróság tévesen minősítette csupán „technikai oknak” azt, hogy a felperes kereseti kérelme nem a megyei bíróság polgári lajstromirodájában, hanem a cégbírósági irodában került átvételre. A bírósági gyakorlat szerint ugyanis a cégbíróság a hozzá tévesen benyújtott keresetlevelet megküldi a perre hatáskörrel rendelkező másik szervezeti egységhez, és ekkor a keresetlevél határidőben érkezettnek tekintendő. Az elsőfokú bíróság azonban nem vizsgálta meg, hogy a keresetlevél a cégbíróság megküldése útján, vagy egyéb más módon került a megyei bíróság polgári lajstromirodájába. Az iratok között ugyanis nem található egy, a cégbíróságon kiadott olyan utasítás, amely a keresetlevelet megküldeni rendeli a megyei bíróság polgári lajstromirodájába. Ennek hiányában pedig az a következtetés vonható le, hogy a keresetlevél egyéb módon került oda, vagyis a keresetlevelet a cégbíróságra azt benyújtó ügyészségi alkalmazottnak rögvest visszaadták mondván, hogy az nem tartozik a cégbíróság hatáskörébe, és az ügyészségi alkalmazott egyéb utasítás hiányában azt visszavitte az ügyészségre, ahonnan csupán napokkal később került ismételt beadásra a megfelelő helyre. Ezt a feltételezést támasztja alá az, hogy a keresetlevélen áthúzásra került a cégbíróság érkeztető bélyegzője, ezért csak 1 db áthúzásmentes, ügyszámmal megjelölt érkeztető bélyegző található a keresetlevélen. Ez alapján pedig az állapítható meg, hogy a keresetlevél elkésett, mivel a 30 napos jogvesztő határidőn túl lett benyújtva. Mindezekre tekintettel az alperes fenntartotta azt az

álláspontját, hogy a pert a Pp. 157. § a.) pontja alapján meg kellett volna szüntetni elkésettség okán.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 8. § (1) bekezdésének rendelkezését is, mivel a 14. sorszámú jegyzőkönyvben található II. számú végzésében arra hívta fel az alperest, hogy 30 napon belül hozza meg a jogszabálysértő állapot megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket a 2009. június 30-a előtt hatályos társasági szerződés alapján, és annak eredményét további 8 napon belül jelentse be a bíróságra.

Mivel a felperes a keresetlevélben több jogszabálysértő állapotot is megjelölt, de az elsőfokú bíróság nem határozta meg a végzésében, hogy a több ok közül melyet, vagy melyeket tart jogszabálysértőnek, ezért az alperes nem tudott eleget tenni a végzésben foglaltaknak. Az elsőfokú bíróság nem jelölte meg, hogy a keresetlevélben megjelölt valamennyi jogszabálysértő okot ki kell-e kiküszöbölnie, vagy egyet, és ha igen, akkor melyiket.

A Pp. 8. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróságnak konkrétan meg kellett volna jelölnie, hogy a keresetlevélben meghatározott jogszabálysértő állapotok közül melyiket kell megszüntetnie az alperesnek, ezzel elő kellett volna segítenie azt, hogy az alperes teljesítse a kötelezettségét.

Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során megsértette a Gt. 18. § (1) bekezdését, valamint a Gt. 141. § (2) bekezdését, a szerződéses szabadság, valamint a gazdasági társaságok integritásának alapelvét azzal, hogy a már hivatkozott, 14. sorszámú jegyzőkönyvben található II. számú végzésében meghatározta azt, hogy az alperesnek egy már nem hatályos társasági szerződés alapján kell intézkednie, ezáltal közvetve, bírói úton módosította a társasági szerződést. Az eljáró bíróságnak nem volt jogszabályi lehetősége „hatályba helyezni” egy, a társaság által már megváltoztatott társasági szerződést. Az elsőfokú bíróság ezzel is megakadályozta az alperest abban, hogy jogait érvényesítse, kötelezettségeit teljesítse.

Álláspontja szerint mindezek az eljárásjogi szabálysértések önmagukban megalapozzák az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését.

Abban az esetben, ha az ítéletábra a fenti okok alapján mégsem helyezi hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét, úgy érdemben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének 3. oldalán található indokolás a Gt. 146. § (2) bekezdésébe ütközik.

A Gt. 146. § (1) bekezdése meghatározza a taggyűlésről készült jegyzőkönyv kötelező tartalmát. Ettől eltérő rendelkezéseket az alperes társasági szerződése sem tartalmaz. Eszerint a jegyzőkönyvben csak a jelenlévőket kell rögzíteni, a távollévőket nem, és nem kötelező tartalmi eleme a jegyzőkönyvnek annak a megállapítása sem, hogy a tagok értesítése, a taggyűlés időpontja és napirendi pontjai tekintetében megtörtént-e.

A taggyűlési jegyzőkönyvben szereplő az a megállapítás, amely szerint a taggyűlés szabályszerű megtartásának nincs akadálya, álláspontja szerint sokkal szélesebb körű annál, mint amit az elsőfokú bíróság hiányol.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Gt. 20. § (5) bekezdésébe, a 22. §-ába, illetve a Ptk-nak a szerződéses akaratnyilatkozatokra vonatkozó 200. § (1) bekezdésébe is ütközik.

Fenntartotta azt az álláspontját, miszerint a hatályos jogi szabályozásból nem következik annak kizártsága, hogy a tag magára szavazzon ügyvezető választáskor, ha e tisztséget munkaviszony keretében látja el.

E körben előadta, hogy az új Gt. hatálybalépésétől kezdve, 2006. július 1. napjától 2007. augusztus 31. napjáig hatályos jogszabályi rendelkezés szerint a vezető tisztségviselő e tisztségét nem láthatta el munkaviszony keretében, csak a Ptk. megbízásra vonatkozó szabályai szerint (társasági jogi jogviszonyban). A Gt. 2007. szeptember 1. napja óta lehetővé teszi az ügyvezetői tisztség munkaviszony keretében történő ellátását, azonban a jogszabályváltozással együtt nem következett be az a szemléletváltozás, ami e jogszabályi változás mögött van. 2007. szeptember 1. napját követően a Gt. elkülöníti egymástól azt a két esetet, amikor a vezető tisztségviselő ún. társasági jogi jogviszony, illetve munkaviszony alapján látja el ezt a tisztségét. Társasági jogi jogviszonynak pedig a Gt. 22. § (2) bekezdés a.) pontja szerint az minősül, amikor a vezető tisztségviselő e tisztségét a Ptk. megbízásra vonatkozó szabályai szerint látja el.

A 2007. szeptember 1-jétől hatályba lépett új rendelkezések azonban nem érintették a Gt. 20. § (5) bekezdését, ott továbbra is csak az szerepel, hogy a határozat meghozatalánál nem szavazhat az a tag, akinek a társasággal fennálló társasági jogi jogviszonyának létesítésére, tartalmára, vagy megszűnésére a határozat vonatkozik. Mivel az alperesnél az ügyvezető e tisztségét munkaviszony keretében látja el, azaz nem társasági jogi jogviszony keretében, így nem volt semmi jogszabályi akadálya annak, hogy megválasztása során saját magára szavazzon.

Hné N.M. munkaviszonya a megválasztásakor, illetve a tisztség elfogadásakor létrejött, mivel a társaság írásba foglalt akaratát tartalmazza a társasági szerződés, amely szerint e tisztséget munkaviszony keretében látja el az ügyvezető, így az ügyvezető megválasztása, illetve a tisztség írásbeli elfogadása létrehozta a munkaviszonyt a felek egyező akarata alapján.

Gyakorlati oldalról is életszerűtlennek tartotta az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában megfogalmazott elvet, mivel az a többségi elvnek ellentmond abban az esetben, ha a szavatok pl. 95 %-ával rendelkező tagot kívánnák ügyvezetővé választani, akkor csupán a szavazatok 5 %-ával rendelkező tag hozhatna ebben a kérdésben döntést.

Megjegyezte, hogy a ... Megyei Bíróságnak, mint Cégbíróságnak is az a következetes gyakorlata, hogy bejegyzi az adatváltozásokat akkor, ha a tag az ügyvezető választáson magára szavazott.

A felperesi beavatkozók fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, és az alperesnek a másodfokú eljárásban felmerült költségük megfizetésére kötelezését kérték.

Alaptalannak találták az alperesnek arra való hivatkozását, hogy a felperes keresetlevele elkésett. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a cégbíróság nem önálló bíróság, ezért az oda benyújtott keresetlevél a hatáskörrel rendelkező megyei bírósághoz benyújtottnak minősül.

Állították, hogy az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelő felhívást adott ki a 14. számú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt II. sorszámú végzésében, mivel a peres eljárásban mindvégig egyértelmű volt, hogy mi az az érvénytelenségi ok, amely alapján a felperes a taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését kérte.

Az elsőfokú bíróság álláspontjuk szerint nem sértette meg a Gt. 18. § (1) és 141. § (2) bekezdését sem, mivel a jogszabálysértő állapot kiküszöbölése fogalmilag csak a határozat meghozatalának időpontjában hatályos, azaz a 2009. június 30. napja előtt hatályos társasági szerződés előírásai alapján történhet meg.

Helytállónak találták az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását is, hogy a taggyűlésről készült jegyzőkönyvnek szükségszerűen tartalmaznia kell a taggyűlés összehívása szabályszerűségére vonatkozó megállapítást. Ez a körülmény a taggyűlés további kimenetele szempontjából meghatározó jelentőségű.

Osztották az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy amikor a taggyűlés ügyvezetőt választ, akkor az ügyvezető a társasággal társasági jog jogviszonyba kerül, mivel megválasztását nem a Ptk., vagy a Munka Törvénykönyve szabályozza, hanem a Gt.

Az pedig egy további ettől elkülönülő kérdés, hogy a megválasztott ügyvezető jogaira, kötelezettségeire, a Ptk-nak a megbízásra vonatkozó szabályai, vagy a Munka Törvénykönyvének a munkaviszonyra vonatkozó szabályai az irányadóak.

A jelen per eldöntése szempontjából annak a kérdésnek sincs relevanciája, hogy az ügyvezetőnek a munkaviszonya létrejött-e vagy sem.

Az ítéletábra a fellebbezést nem találta megalapozottnak.

Az ítéletábra mindenekelőtt szükségesnek látja rögzíteni azt, hogy a jelen per egyike az alperesi társaság tulajdonlását és társasági szervezeti életét érintő jogvitáknak. A gazdasági társaságok autonóm szervezetek, a bíróságnak a társaságok törvényes működésének biztosítása, illetve a cégnyilvántartásba jogszabálysértő módon bejegyzésre került adatok korrigálása érdekében vannak jogosítványai.

A társasági, illetve a cégbírósági határozatok felülvizsgálatára irányuló pereknél fontos az adott perbeli jogvita tárgyának a meghatározása, mivel a tartalmi és eljárási összefüggések esetleges téves figyelembevétele téves következtetésekhez vezethet. A jelen esetben nincs erről szó, az elsőfokú bíróság a szükséges mértékben és módon vette figyelembe a tényállás megállapításánál a jogorvoslati eljárások összefüggéseit.

A jelen perben a felperes kereseti kérelmében a ... Megyei Bíróság, mint Cégbíróság Cg. .../42. számú végzését a cégjegyzék 13/005 rovatába bejegyzett - Hné N.M. vezető tisztségviselő - adataira nézve kérte hatályon kívül helyezni.

Keresetében indítványozta, hogy a bíróság hívja fel az eljárás során a céget a jogszabálysértő állapot megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételére, illetve indítványozta, hogy a bíróság ítéletében hívja fel a cégbíróságot a céggel szemben törvényességi felügyeleti intézkedés alkalmazására. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta, a felperesi indítványokat teljesítette.

Az ítéletábra a továbbiakban az alperes fellebbezési indokai sorrendjét követve adja meg saját indokolását az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálata eredményeként tett megállapításainak.

Az alperes a fellebbezésében is fenntartotta azt az álláspontját, miszerint a per megszüntetésének lett volna helye, mert a felperes a keresetindításra megállapított, a Ctv. 65. § (2) bekezdésében írt 30 napos, jogvesztő határidőt elmulasztotta.

Fellebbezési érvelése szerint az elsőfokú bíróság eljárása során megsértette a Pp. 124. § (1) bekezdését, és a Pp. 157. § a.) pontját, mivel nem vizsgálta meg azt, hogy a keresetlevél határidőben érkezett-e, utólag pedig, tévesen minősítette csupán „technikai oknak” a keresetlevél átvételének körülményeit.

Az ítéletábra osztja az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában e körben kifejtett álláspontját, annak indokolásával egyetért.

Csupán kiemeli azt a legfőbb tény, hogy a felperes keresete a megyei bíróságnak volt címezve, vagyis nem a bíróságnak kellett minősítenie a beadványt, az pedig valóban csupán technikai kérdés, hogy a megyei bíróságon működő melyik irodában terjesztették azt elő. A keresetlevél határidőben történő benyújtása az elsőfokú eljárásban bizonyított tény lett, melynek cáfolatára nem voltak alkalmasak az alperes által megfogalmazott, a keresetlevél útját illető találgatások.

A cégiroda által a keresetlevél érkeztetése körében elkövetett esetleges ügyviteli mulasztások - amelyek a kézbesítés tényét egyébként érdemben nem befolyásolják - pedig nem értékelhetők a felperes terhére.

Ezen jogi álláspontja ellenére az ítéletábla a másodfokú eljárásban az e körben lefolytatott bizonyítást kiegészítette, és az alperes indítványára kötelezte a felperest, hogy eredeti példányban mutassa be a felperes 2009. november 19-ei postaforgalmát igazoló postakönyvet. A felperes a felhívásnak eleget tett. A 2011. április 5. napján megtartott folytatólagos fellebbviteli tárgyaláson a felperes által eredetileg bemutatott postakönyv 2009. november 19-ei postaforgalmát igazoló oldalainak adatai nem támasztották alá az alperes feltételezését.

Az alperes helytállóan sérelmezte a fellebbezésében azt, hogy az elsőfokú bíróság nem adott pontos felhívást a 14. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt végzésében a törvényes állapot helyreállítása érdekében teendő intézkedésekről. Az ítéletábla azonban ezt a hiányosságot nem értékelte olyan fokúnak, amely önmagában az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlanságát eredményezné.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében helytállóan hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárásban mindvégig egyértelmű volt az az érvénytelenségi ok, amely önmagában is megalapozza a cégbíróság keresettel támadott végzésének a hatályon kívül helyezését, illetve amely a bejegyző végzés alapjául szolgáló taggyűlési határozat érvénytelenségét eredményezi. Minden más, a felperes által helyesen, vagy esetleg tévesen megjelölt jogszabálysértés ehhez a jogszabálysértéshez kapcsolódik.

A felhívás részletes megszövegezésének hiányában is - valódi szándék mellett - az alperesnek módjában lett volna a törvényes állapot helyreállítása érdekében a szükséges és elvárható intézkedéseket megtenni.

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 65. § (2) bekezdése a per megindítására a keresettel támadott végzés Cégek közlönyében való közzétételétől számított 30 napos, jogvesztő határidőt biztosít.

A beavatkozók a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében 2010. január 18-án avatkoztak be a perbe, vagyis a perindítási határidő lejártát követően, ezért az általuk felhozott indokok az eljárásban már nem voltak vizsgálhatók.

Az ítéletábla egyetért az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, illetve az annak helyességét önmagában is megalapozó azon megállapítással, hogy Hné N.M. nem szavazhatott volna a taggyűlésen önmaga, mint ügyvezető megválasztása kérdésében.

Az ítéletábla az elsőfokú bíróságnak ebben a kérdésben részletesen kifejtett indokolásával, jogi álláspontjával teljes mértékben egyetért. Az alperes a fellebbezési érvelésében is megkerülte azt a nagyon világos alapvetést, miszerint az ügyvezetői megbízás, bármilyen módon is látja el a megválasztott személy a feladatát, a megválasztással veszi kezdetét.

A gazdasági társaságokról 2006. évi IV. törvény (Gt.) 20. § (5) bekezdése szerint a határozat meghozatalánál nem szavazhat az a tag, akit a határozat kötelezettség vagy felelősség alól mentesít, vagy a gazdasági társaság rovására másfajta előnyben részesít,

az, akivel a határozat szerint szerződést kell kötni, aki ellen pert kell indítani, valamint az, akinek a társasággal fennálló társasági jogi jogviszonyának létesítésére, tartalmára vagy megszűnésére a határozat vonatkozik.

Eszerint a rendelkezés szerint az alperes által sem vitatottan ki van zárva az ügyvezető választás kérdésében hozott határozathozatal során a szavazásból az a tag, akit a Gt. 22. § (2) bekezdés a.) pontja szerinti, társasági jogi jogviszony keretében kívánnak ügyvezetővé választani, azonban a Gt. 22. § (2) bekezdés b.) pontja szerint, munkaviszony keretében végzett ügyvezetői feladatok ellátására történő megválasztás esetében is érvényesül a kizáró ok, mivel ebben az esetben a megválasztott ügyvezetővel munkaszerződést kell majd kötnie a társaságnak.

Az elsőfokú bíróság - az egyébként helyesnek bizonyult - álláspontját azonban a tényállás teljes feltárása nélkül alakította ki. A Gt. 142. § (2) bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy a taggyűlés akkor határozatképes, ha azon a törzstőke legalább fele, vagy a leadható szavazatok többsége képviselve van. A társasági szerződés ennél nagyobb részvételi arányt is előírhat.

Mivel a Gt. 20. § (5) bekezdése szerint azt a tagot, aki a törvény, vagy a társasági szerződés rendelkezése szerint valamely ügyben nem szavazhat, az e kérdésben történő határozathozatal során a határozatképesség megállapításánál számításon kívül kell hagyni, ez azt eredményezheti, hogy a Hné N.M. törzsbetétét (szavazatait) figyelembe nem véve a többi négy tag törzsbetéte, illetve szavazata (4x300 000 Ft, illetve 4x30 szavazat) minősül 100 %-nak, és ehhez képest kell megnézni, hogy a taggyűlésen a törzstőke hány százaléka, illetve a szavazatok milyen aránya volt jelen.

Az összesen 1 200 000 Ft összegű, a határozatképesség számítása szempontjából 100 %-nak minősülő törzstőkéből pedig a perbeli taggyűlésen 2 x 3000 000 Ft, 600 000 Ft törzsbetét képviselve volt, vagyis a Gt. 142. § (2) bekezdése szerint elvileg határozatképesnek minősült volna a taggyűlés, és ott Hné N.M. szavazata nélkül is hozhatott volna érvényes taggyűlési határozatot az ügyvezető választás kérdésében.

Az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el, amikor a cégiratok beszerzése nélkül, azok hiányában döntött az ügyben. Az ítéletábla pótlólag, a másodfokú eljárásban beszerezte a keresettel támadott bejegyző végzés alapját képező változásbejegyzési kérelemhez mellékelte okiratokat, ezzel a másodfokú eljárásban kiküszöbölte az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértést, és az ítéletnek az abból fakadó megalapozatlanságát.

A beszerzett cégiratokból megállapította, hogy az alperes társasági szerződésének 11.) pontja - amely a 2009. június 30-án megtartott taggyűlésen módosításra nem került, tehát korábban is a társasági szerződés érvényes rendelkezése volt - a taggyűlés határozatképességéhez a Gt. 142. § (2) bekezdésében írt felhatalmazással élve a törzstőke legalább 75 %-ának, vagy a leadható szavazatok 3/4 részének a jelenlétét írta elő. Erre tekintettel, mivel Hné N.M.-t a határozatképesség megállapításánál is figyelmen kívül kell hagyni, ezért a figyelembe vehető 120 szavazatból - 1 200 000 Ft értékű törzsbetétből - csupán 50 % volt jelen, vagyis a társasági szerződés rendelkezése szerint a taggyűlés az ügyvezető kérdésében hozott döntés során nem volt határozatképes.

Mivel a taggyűlésen meghozott többi határozat hozatala során Hné N.M. már szavazhatott, így az ő általa képviselt törzsbetétét és szavazati arányt is figyelembe lehetett venni, ezért a többi taggyűlési határozat tekintetében a taggyűlés határozatképessége már megállapítható volt.

Mindezen tényállásbeli és indokolásbeli kiegészítéssel az ítélet tábla a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét helyben hagyta.

Az alperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért a másodfokú eljárással felmerült költségeit maga viseli, és a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján az ítélet tábla őt kötelezte a beavatkozók jogi képviselőjének a másodfokú eljárásban felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5) bekezdése, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján 5000 Ft + ÁFA = 6250 Ft összegben megállapított ügyvédi munkadíjából álló perköltsége megfizetésére.

Debrecen, 2011. április hó 05. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó